

Miljømæssige konsekvensvurderinger af forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Lovforslagets miljømæssige konsekvenser relaterer sig primært til beskyttelsen af kystområderne som nationalt og internationalt højt prioriterede landskaber, der repræsenterer kysttyper, som er enestående eller sjældne i Europa i geologisk/kystmorfologisk sammenhæng. Endvidere har lovforslaget stor betydning for befolkningens mulighed for rekreative oplevelser. Endelig betyder lovforslaget, at disse områder bedre kan fungere som spredningskorridorer for plante- og dyrelivet, herunder at man sikrer den artsrigdom, som er karakteristisk i overgangszoner som bl.a. kystområder. Med udvidelsen af beskyttelseslinierne til 300 m sikres det nære kystlandskab i højere grad end hidtil som landskabstype med dette landskabs særlige geologiske værdier. Forslaget sikrer, at de i dag uberørte kystområder fortsat vil henligge som stort set ubebyggede og friholdt for forstyrrende anlæg og tilplantninger, således at kystlandskabet kan opleves som et åbent upåvirket landskab i samspil med havet.

Lovforslaget ændrer ikke på eksisterende forhold men sikrer imod yderligere indgreb i de uberørte kystområder, som er en begrænset ressource under stærkt pres fra forskellig side på grund af dets herlighedsværdier.

En væsentlig del af de områder, der bliver omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, er landbrugsland, som i dag kun i et vist omfang er sikret imod byggeri gennem landzoneadministrationen, men i øvrigt ikke er beskyttet imod tilstandsændringer. En mindre del af de øvrige kystområder er dog allerede sikret, idet de er omfattet af den generelle naturtypebeskyttelse i naturbeskyttelsesloven (strandenge og strandsumpe, overdrev, moser, søer og ferske enge) ligesom en del af kystområderne er udpeget som EU-fuglebeskyttelsesområder. Endvidere er en del kyststrækninger sikret gennem fredning.

De danske kyster er et af de vigtigste mål for befolkningens friluftaktiviteter. Kystområderne har en meget stor oplevelsesværdi, fordi man oplever samspillet mellem land og vand, og fordi kystområderne henligger uforstyrrede, også støjmessigt. En yderligere sikring og friholdelse af de nære kystområder er således af største betydning for befolkningens friluftsliv og for mulighederne for at færdes i og opleve en uberørt natur, hvilket kun fortsat er muligt, hvis kystområderne ikke overgår til en anvendelse, der forstyrrer landskabet.

Der knytter sig et særligt varieret plante- og dyreliv til kystnærhedszonen som en overgangszone mellem land og vand. Uanset, at dyrelivet er sikret på

visse kyststrækninger gennem naturtypebeskyttelsen i naturbeskyttelsesloven og udpegningsen af EU-fuglebeskyttelsesområder, har det en selvstændig betydning at skabe sammenhæng i sikringen af kystområderne, så de kan fungere som spredningskorridorer for plante- og dyrelivet. Samtidig hermed sikres den store artsrigdom i kystområderne, der rummer mange truede arter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Loven tilsigter at skabe grundlaget for, at de danske kyster fortsat skal kunne udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource til gavn for både mennesker, fauna og flora. Ændringen i lov om planlægning retter sig især mod at sikre de åbne kyststrækninger.

De interesser, der er knyttet til kystområderne, går ud over de regionale og kommunale interesser. Der er derfor en national planlægningsinteresse i fortsat at friholde de åbne, ubebyggede kystområder samtidig med, at anlæg og bebyggelse, der kræver kystnær beliggenhed, kan indpasses, og at de kystnære byer fortsat kan udvikles.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 5 a, stk. 1 fastslår, at planlægningen skal søge kystområderne friholdt for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed.

Bestemmelsen tilsigter både, at kystlandskabet skal beskyttes, og at kysterne kan benyttes til de funktioner, der kun kan placeres i tilknytning til kysten samt til rekreativ udnyttelse, der ikke strider mod formålet. Således skal de nødvendige arealer til nye byområder, tekniske anlæg og ferie- og fritidsformål i kystområderne kunne udlægges gennem en planlægning, hvor landskabs- og naturhensyn har høj prioritet.

Det er hensigten med loven, at der stilles krav til planlægningen i kystområderne. Der er ikke, sådan som det er tilfældet med ændringerne i lov om naturbeskyttelse, tale om, at der bliver forbud mod byggeri og anlæg i kystområderne. Der stilles derimod en række særlige krav til planlægningen.

Det skal understreges, at de nationale planlægningsinteresser knytter sig til at friholde kysterne for bebyggelse og anlæg, der ikke er afhængige af kystnærhed. Loven er ikke udtryk for, at der er særlige nationale interesser i kysternes udvikling, udover de nævnte planlægningsmæssige hensyn.